

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **H. A. E. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2026, čj. MV-40790-3/OAM-2026, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2026, čj. 19 Az 11/2026-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 1. 6. 2026 kasační stížnost žalobce (stěžovatele), proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2026, čj. 19 Az 11/2026-34. Kasační stížnost směřuje proti rozsudku, kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti usnesení žalovaného o zastavení řízení o další opakované žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. V kasační stížnosti dále stěžovatel požádal o ustanovení právního zástupce a podal návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatel opakovaně žádá o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 a násl. zákona o azylu. První žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany žalovaný nevyhověl. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal stěžovatel dne 7. 8. 2021. Protože v ní neuváděl žádné nové skutečnosti, žalovaný ji posoudil jako nepřípustnou a řízení zastavil. Potřetí žádal stěžovatel o udělení mezinárodní ochrany dne 22. 4. 2024. Řízení o této žádosti žalovaný zastavil podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť šlo o další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V projednávané věci jde již o čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou stěžovatel podal dne 5. 3. 2026.

[3] Podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu je v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany kasační stížnost nepřípustná.

[4] Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí *třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).*

[5] V této věci jde již o čtvrtou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. O první ze žádostí rozhodl žalovaný tak, že mezinárodní ochranu neudělil. Druhou žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu, protože stěžovatel neuváděl v opakované žádosti o mezinárodní ochranu žádné nové skutečnosti. Jedná se tedy o další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Kasační stížnost je tedy podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu nepřipustná.

[6] Nejvyššímu správnímu soud proto nezbylo nic jiného než kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 soudního řádu správního jako nepřipustnou odmítnout. O žádosti o ustanovení právního zástupce a o návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud s ohledem na nepřipustnost kasační stížnosti již nerozhodoval.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. června 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu